

רשומות

הצעות חוק

30 באוקטובר 1979

1421

ט' בחשוון תש"ם

עמוד

42	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 35), תש"ם-1979.
43	חוק מילווה חסכון, תשל"ט-1979 (תיקון), תש"ם-1979.
44	חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 8), תש"ם-1979.

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 35), תש"ם-1979

1. בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן - הפקודה) - (1) בפסקה (7) (א) (2), במקום "9,500" יבוא "25,000"; (2) בפסקה (7) (ב) (2), במקום "23,700" יבוא "50,000".	תיקון סעיף 9
2. בסעיף 9א (ב) לפקודה, במקום "30%" יבוא "40%".	תיקון סעיף 9א
3. בסעיף 9ב לפקודה, במקום "30%" יבוא "40%".	תיקון סעיף 9ב
4. בסעיף 32 לפקודה - (1) בפסקה (9) (א) (2), במקום "9,500" יבוא "25,000"; (2) בפסקה (9) (ב), במקום "9,500" יבוא "25,000".	תיקון סעיף 32
5. בסעיף 47 (א) (1) לפקודה, במקום "137,000" יבוא "300,000".	תיקון סעיף 47

דבריו הסבר

לעובד הפורש, ודבר זה מהווה מכשול למדיניות המטרה - דת נידות העובדים. משום כך מוצע להעלות את תקרת הסכום הפטור ל-25,000 לירות, לכל שנת עבודה. בעקבות העלאת הסכום האמור יש צורך להתאים את כל שאר הסכומים הקשורים במישרין או בעקיפין בנושא, והם מענק עקב מוות וניכוי הפרשות לקופות גמל לשם רכישת זכויות סוציאליות הן לשכירים והן לעצמאיים.

סכומי הפטור למענק פרישה ומענק עקב מוות וכן סכומי הניכויים של תשלומים לקופות גמל וקראים בלשון הפקודה הנחזות סוציאליות ולפי סעיף 120 לפקודה הם מוצמדים אוטומטית פעמיים בשנה אם המדד הממוצע עלה ב-10% לפחות על המדד שהיה חצי שנה קודם לכן. מתברר שהסכום המכסימלי של מענק פרישה הפטור ממס שהוא כיום, לאחר ההתאמה שנעשתה ב-1 באוקטובר 1979, 16,000 לירות, איננו מהווה פיצוי נאות

צע בין השיעור הקיים לבין השיעור החדש, וזאת מכיון שנתר מחצית בלבד משנת המס 1979.

סעיף 4 סעיף 32 (9) (א) (2) מתיר להחברת מעטים לנכות מהכנסתה סכומים ששילמה בעד חבריה לקופת גמל ובלבד שלא יותר בניכוי סכום העולה על 9,500 לירות לשנה. סעיף קטן (ב) של הסעיף האמור מתייחס במפורש לסכום האמור. הסכום הזה הותאם לאחרונה למדד ב-1 באוקטובר וכיום הוא 16,800 לירות. מוצע להעלותו ל-25,000 לירות.

סעיף 1 (א) סעיף 9 (א) (7) (2) לפקודה קובע כי הפטור ממס הכנסה למענק הון שנתקבל עקב פרישה לא יעלה על 9,500 לירות לכל שנת עבודה, סכום זה הותאם למדד החל מ-1 באוקטובר ומכוח ההתאמה זו הוא כיום 16,800 לירות. מוצע להעלותו ל-25,000 לירות.

(ב) סעיף 9 (א) (7) (ב) (2) לפקודה קובע כי הפטור ממס הכנסה למענק הון שנתקבל עקב מוות לא יעלה על 23,700 לירות לכל שנת עבודה. כיום, לאחר ההתאמה שנעשתה למדד ב-1 באוקטובר, הסכום הוא 41,460 לירות. מוצע להעלותו ל-50,000 לירות.

סעיף 5 סעיף 47 לפקודה מתיר ניכוי סכומים ששולמו לו לקופת גמל בעד תגמולים או קיצבה לטובת המשלם ובני משפחתו עד לגובה של שיעור מסויים מהכנסה מזכה בסכום של 137,000 לירות לשנה, אשר כיום, לאחר שהותאם לאחרונה ב-1 באוקטובר, הוא 240,000 לירות. מוצע להעלות את הסכום ל-300,000 לירות.

סעיפים 9א ו-9ב לפקודה פוטרם ממס 3 ו-6 30% מקיצבה שמקבל אדם. כדי להקל על מקבלי קיצבאות מוצע להעלות את שיעור הקיצבה הפטורה ממס ל-40% החל משנת המס 1980. בשנת המס 1979 יהיה השיעור הפטור ממס 35%, שהוא שיעור ממו-

1 ריבוי מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ב, עמ' 103.

6. בשנת המס 1979, בסעיפים 9א (ב) ו-9ב לפקודה, במקום "30%" יבוא "35%". הוראת שעה

7. (א) תחילתם של סעיפים 1, 4 ו-5 ביום י' בתשרי תש"ם (1 באוקטובר 1979) וחלה והיא באה במקום ההתאמה שחלה במועד האמור.
(ב) תחילתם של סעיפים 2 ו-3 משנת המס 1980.

חוק מילווה חסכון, תשל"ט-1979 (תיקון), תש"ם-1979

1. בסעיף 3 לחוק מילווה חסכון, תשל"ט-1979, האמור בו יסומן (א) ואחריו יבוא:
" (ב) מעביד ששילם הכנסת עבודה בעד עבודה באחד מאלה יהיה פטור ממילווה בשל אותה הכנסה:

(1) במפעל תעשייתי שעיקר פעילותו בשנת המס היא פעי" לוח ייצורית כמשמעותה בחוק עידוד התעשייה (מסים), תשכ"ט-1969;²

(2) במשק חקלאי המשמש בעיקר לייצור תוצרת חקלאית לרבות צמחים ובעלי חיים;

(3) בהובלת נוסעים או בהובלת מטענים ביבשה, בים או באויר;

(4) בעבודות בניה, לרבות עבודות הפירה, ביוב, סלילת כבישים ודרכים, עבודות עפר ועבודות הקשורות בהכנה לבניה ובהשלמתה;

(5) בניהול בית מלון, פנסיון, בית מרגוע או בית אירוח."

2. תחילתו של חוק זה ביום י' בתשרי תש"ם (1 באוקטובר 1979). תחילה

דברי הסבר

השפעה משמעותית על ההכנסות הריאליות של אוצר המדינה, מכיון שהתנאים הנוכחים של המילווה הם טובים ודומים לתנאי השוק. לפי הערכת משרד האוצר ובנק ישראל ניתן יהיה לכסות את הקטנת הגביה ממילווה החסכון המוצע על ידי הנפקת מילווה מרצון בסכום דומה. זאת ועוד, ביטול מילווה החסכון על הענפים האמורים יביא לחסכון בהוצאות מינהליות.

מטרתו של התיקון המוצע היא ביטול מילווה חסכון, תשל"ט-1979, על הענפים היצרניים במשק, וזאת כדי להקל על קשיי הנוזלות והאשראי של ענפים מועדפים אלה ולהגביר את כושר התחרות שלהם במשק.

לביטול מילווה חסכון האמור על המעסיקים בענפי התעשייה, החקלאות, התחבורה, הבניה והתיירות אין

1 ס"ח תשל"ט, עמ' 30.

2 ס"ח תשכ"ט, עמ' 232.

חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 8), תש"ם-1979

תיקון סעיף 27 .1. בסעיף 27 (ב) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969, במקום "שלושת אלפים לירות" יבוא "30,000 לירות".

דברי הסבר

הארצי בשאלה משפטית; הרשות יכול שתיתן בנוף הח" לטת בית הדין האזורי או מאת נשיא בית הדין הארצי או סגנו.

(א) שר המשפטים רשאי, לאחר התייעצות עם שר העבודה והרווחה, לקבוע בתקנות סמכויות ששופט בית דין אזורי יהיה רשאי להעביר לרשם.

שכר העבודה המירבי בסכום של 3000 לירות, הנקוב בסעיף קטן (ב) כתקרה לסמכותו של הרשם וסנקציה בשנת תשל"א, אינו הולם את התנאים הקיימים, ומוצע להסמיך את הרשם של בית הדין האזורי לעבודה לדון כתובענות בענין שכר עבודה מולן עד לסכום של 30,000 לירות. בכך יתאפשר שיפוט מהיר בתביעות עד הסכום האמור לפני הרשמים ויוקל מהעומס המוטל על המותבים של בתי הדין האזוריים לעבודה.

סעיף 27 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969, קובע לאמור:

27. (א) סמכויותיו ותפקידיו של הרשם וערעור על החלטותיו יהיו בהתאם לסעיפים 2 עד 7, 10, 12 למעט סעיף קטן (ב) סיפה, 14 עד 17 ו-19 לפקודת הרשמים [נוסח חדש], תשל"א-1971, בתיאומים ובשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א) תהיה גם לרשם הסמכות הנתונה לבית דין אזורי בתובענות על שכר עבודה כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, אם שכר העבודה אינו עולה על שלושת אלפים לירות, והחלטת בית הדין האזורי בערעור על החלטת הרשם לפי סעיף קטן זה תהיה נתונה לערעור נוסף ברשות לפני בית הדין

1 ס"ח תשכ"ט, עמ' 70; תשל"א, עמ' 176; תשל"ב, עמ' 73; תשל"ג, עמ' 78, עמ' 89, עמ' 237; תשל"ה, עמ' 59; תשל"ו, עמ' 190.